

ΜΑΟ ΤΣΕΤΟΥΝΓΚ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΑΘΗΝΑ 1975

Πρώτη έκδοση . . . . . Μάϊος 1965

Ἡ παρούσα μετάφραση* τοῦ ἔργου τοῦ Μάο Τσέ - τούνγκ Ἐναντίον τοῦ φιλελευθερισμοῦ ἔγινε ἀπὸ τὸ κινέζικο κείμενο τῆς ἔκδοσης τῆς Ἐκλογῆς Ἔργων τοῦ Μάο Τσέ - τούνγκ, Τόμος II, πού ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ Οἶκο τοῦ Λαοῦ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1952.

---

* Σημ. Ἑλ. Ἐκδοσης ; Στὰ ἀγγλικά.

Υποστηρίζουμε την ενεργητική ιδεολογική πάλη, γιατί αυτή είναι το όπλο με το οποίο στερείουμε τις κομματικές γραμμές και τις επαναστατικές οργανώσεις και τις κάνουμε αξιόμαχες. Κάθε Κομμουνιστής και επαναστάτης οφείλει να χρησιμοποιεί το όπλο αυτό.

Αλλά ο φιλελευθερισμός αντιτίθεται στον ιδεολογικό αγώνα και υποστηρίζει την χωρίς αρχές ειρήνη, με αποτέλεσμα την εμφάνιση ενός παρακμασμένου, και χυδαίου στυλ δουλειάς σε όρισμένες ομάδες και άτομα που έχουν αρχίσει να εκφυλίζονται πολιτικά.

Ο φιλελευθερισμός εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους. Παρά το γεγονός ότι ξέρουμε καλά πώς το πρόσωπο που έχει σχέση με κάποιο ζήτημα έχει λάθος, επειδή είναι παλιός γνωστός, συμπολίτης, συμμαθητής, επιστήθιος φίλος, κάποιος που αγαπούμε, παλιός συνάδελφος ή παλιός καθοδηγούμενός μας, δεν διαφωνούμε μαζί του στην βάση των αρχών αλλά αφήνουμε τα πράγματα να περνάνε χωρίς να δίνουμε σημασία για να έχουμε την ήσυχία μας και την φιλία του. Ή πιάνουμε το ζήτημα απαλά για να πετύχουμε γύρω μας την αρμονία. Το αποτέλεσμα είναι να βλάψουμε την οργάνωση έπως και το συγκεκριμένο άτομο. Αυτός είναι ο πρώτος τύπος.

Να παραδινόμαστε στην ανεύθυνη κριτική ιδιωτικά χωρίς να κάνουμε τις θετικές μας προτάσεις στην οργάνωση. Να μη λέμε τίποτε μπροστά στους άλλους, αλλά να τους κοιτούμε πίσω από την πλάτη τους ή

νά μή λέμε τίποτε σέ μιὰ συγγέντρωση ἀλλά νά κουτσομπολεύουμε μετά. Νά μὴν ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς συλλογικῆς ζωῆς ἀλλὰ μόνο γιὰ τὴν ἀδιόρθωτη αὐτοεπανόπαυση. Αὐτὸς εἶναι ὁ δεῦτερος τύπος.

Πράγματα ποὺ δὲν εἶναι προσωπικά νά τὰ φυλάμε γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας· νά λέμε ὅσο τὸ δυνατὸ λιγότερα γιὰ πράγματα ποὺ ξέρουμε καλά πὼς κάνουμε λάθος· νά προσέχουμε νά φυλάμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ νά νοιαζόμαστε μόνο νά ἀποφεύγουμε τὶς ἐπιπλήξεις. Αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος τύπος.

Νά μὴν ἐφαρμόζουμε τὶς διαταγές καὶ νά βάζουμε τὶς προσωπικὲς μας ἀπόψεις πάνω ἀπ' ἄλλα. Νά ἀπαιτοῦμε εἰδικὴ μεταχείριση ἀπὸ τὴν ὀργάνωση καὶ νά ἀπορρίπτουμε τὴν πειθαρχία σ' αὐτήν. Αὐτὸς εἶναι ὁ τέταρτος τύπος.

Νά χρησιμοποιοῦμε τὶς συζητήσεις ἐνάντια σὲ λαθεμένες ἀπόψεις ὄχι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς στερέωσης τῶν γραμμῶν μας, τῆς προόδου καὶ τῆς βελτίωσης τῆς δουλειᾶς, ἀλλὰ πρὸς χάρη τῆς προσωπικῆς ἐπίθεσης τοῦ ξεσπάσματος τῶν νεύρων μας, τῆς ἔκφρασης τοῦ προσωπικοῦ μας παράπονου ἢ τῆς ἀναζήτησης μιᾶς ἀνταπόδοσης. Αὐτὸς εἶναι ὁ πέμπτος τύπος.

Νά μὴν συζητᾶμε τὶς λαθεμένες ἀπόψεις μόλις τὶς ἀκοῦμε καὶ ἀκόμα νά μὴν ἀναφέρουμε ἀντεπαναστατικὲς ἀπόψεις μόλις τὶς μαθαίνουμε ἀλλὰ νά τὶς ἀνεχόμαστε ἤρεμα σὰν νά μὴν ἔγινε τίποτε. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἕκτος τύπος.

Νά μὴ χρησιμοποιοῦμε τὴν προπαγάνδα καὶ τὴν κίνηση τῶν ἰδεῶν, νά μὴ μιλάμε καὶ νά μὴ κάνουμε ἔρευνες καὶ ἀναζητήσεις, ἀνάμεσα στὶς μάζες, ἀλλὰ νά τὶς ἀφή-

νομεῖ μόνες τους, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴν εὐτυχία τους καὶ τὴν δυστυχία τους· νὰ ξεχνᾶμε πὼς εἴμαστε Κομμουνιστὲς καὶ νὰ συμπεριφερόμαστε σὰν ἕνας Κομμουνιστὴς νὰ εἶναι ἕνα κοινὸ πρόσωπο. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἕβδομος τύπος.

Νὰ μὴν αἰσθανόμαστε ἀγανάκτηση γιὰ πράξεις ἐπιζήμιες γιὰ τὸ συμφέρον τῶν μαζῶν, νὰ μὴν ἀποτρέπουμε ἢ νὰ μὴ σταματᾶμε αὐτὸν ποὺ εἶναι ὑπεύθυνος γι' αὐτὲς τὶς πράξεις καὶ νὰ τὸν ἐπιπλήττουμε, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀφήνουμε νὰ συνεχίζει. Αὐτὸς εἶναι ὁ ὄγδοος τύπος.

Νὰ δουλεύουμε μὲ μισὴ καρδιά χωρὶς καθορισμένο σχέδιο ἢ κατεύθυνση· νὰ δουλεύουμε ἀπρόθυμα καὶ νὰ ἀφήνουμε τὰ πράγματα νὰ παραπαίουν: «ἀκόμα μιὰ μέρα πέρασε». Αὐτὸς εἶναι ὁ ἕνατος τύπος.

Νὰ θεωροῦμε τὸν ἑαυτὸ μας σὰν νὰ ἔχει ἐπιτελέσει πολὺ ἀξιόλογες ὑπηρεσίες καὶ νὰ πέρνουμε τὸν ἀέρα τοῦ ὀυπεράνου· νὰ εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ κάνουμε μεγάλα πράγματα καὶ ὅμως νὰ περιφρονοῦμε μικρότερα καθήκοντα· νὰ εἴμαστε ἀμελεῖς στὴ δουλειὰ καὶ χαλαροὶ στὴν μελέτη. Αὐτὸς εἶναι ὁ δέκατος τύπος.

Νὰ ξέρουμε τὰ λάθη μας, ὅμως νὰ μὴν κάνουμε καμιά προσπάθεια νὰ τὰ διορθώσουμε καὶ νὰ υἱοθετοῦμε φιλελεύθερη στάση στὸν ἑαυτὸ μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐνδέκατος τύπος.

Μποροῦμε νὰ ὀνομάσουμε μερικοὺς ἀκόμα. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἕντεκα εἶναι οἱ κυριότεροι τύποι.

Αὐτὲς εἶναι ἐκδηλώσεις φιλελευθερισμοῦ.

Στὶς ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις ὁ φιλελευθερισμὸς εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπιζήμιος. Εἶναι μιὰ διαβρωτικὴ οὐσία ποὺ καταλύει τὴν ἐνότητα, ὑπονομεύει τὴν συνοχὴ τῶν

γραμμῶν μας, εἰσάγει τὴν ἀδράνεια καὶ δημιουργεῖ δι-
χόνοια. Ἀποστερεῖ τὶς ἐπαναστατικὰς τάξεις ἀπὸ τὴν
συμπαγῆ ὀργάνωσιν καὶ τὴν αὐστηρὴν πειθαρχία· παρεμ-
ποδίζει τὴν πλήρη ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς καὶ ἀπομο-
νώνει τὶς ὀργανώσεις τοῦ κόμματος ἀπὸ τὶς μάζες ποὺ εἶ-
ναι κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία του. Εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὰ κα-
κὴ τάση.

Ὁ φιλελευθερισμὸς ξεκινάει ἀπὸ τὸν ἀτομισμὸ τῆς
μικροαστικῆς τάξης ποὺ δάζει τὰ προσωπικὰ συμφέρον-
τα μπροστὰ καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαναστάσεως, σὲ δεύ-
τερη μοῖρα, δίνοντας ἔτσι ἕδαφος στὸν ἰδεολογικὸ, πολι-
τικὸ καὶ ὀργανωτικὸ φιλελευθερισμὸ.

Οἱ φιλελεύθεροι βλέπουν τὶς ἀρχές τοῦ Μαρξισμοῦ
σὰν ἀφηρημένα δόγματα. Ἐγκρίνουν τὸν Μαρξισμό, ἀλλὰ
δὲν εἶναι ἔτοιμοι νὰ τὸν κάνουν πράξη ἢ νὰ τὸν κάνουν
πράξη ὀλοκληρωτικά· δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀντι-
καταστήσουν τὸν φιλελευθερισμὸ τους μὲ τὸν Μαρξισμό.
Τέτοιοι ἄνθρωποι ἔχουν τὸν Μαρξισμό ἀλλὰ ἔχουν καὶ
τὸν φιλελευθερισμὸ· ἐφαρμόζουν τὸν Μαρξισμό γιὰ τοὺς
ἄλλους ἀλλὰ τὸν φιλελευθερισμὸ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους. Στὶς
ἀποσκευές τους κουβαλᾶνε καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο καὶ
γιὰ τὸν καθένα βρίσκουν τὸν τρόπο νὰ τὸν χρησιμοποιή-
σουν. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δουλεύει τὸ μυαλὸ ὀρισμένων
ἀνθρώπων.

Ὁ φιλελευθερισμὸς εἶναι μιὰ ἐκδήλωσις ὀππορτου-
νισμοῦ καὶ ἀντιτίθεται ριζικὰ στὸ μαρξισμό. Εἶναι παθη-
τικὸς στὸ χαρακτήρα καὶ ἀντικειμενικὰ φέρνει ἀποτε-
λέσματα ποὺ βοηθᾶνε τὸν ἐχθρό· ἔτσι ὁ ἐχθρὸς χαιρετί-
ζει τὴν διατήρησίν του ἀνάμεσά μας. Ἐπειδὴ εἶναι τέ-

τοια ἡ φύση του δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει θέση γι' αὐτὸν στὶς ἐπαναστατικὲς τάξεις.

Πρέπει νὰ χρησιμοποιήσουμε τὸ ἐνεργητικὸ πνεῦμα τοῦ Μαρξισμοῦ γιὰ νὰ ξεπεράσουμε τὸν φιλελευθερισμὸ μὲ τὴν παθητικότητά του. Ὅπως Κομμουνιστὴς πρέπει νὰ εἶναι εἰλικρινής, πιστὸς καὶ ἐνεργητικὸς, νὰ βλέπει τὰ συμφέροντα τῆς ἐπανάστασης σὰν τὴν ἴδια τὴν ζωὴ του καὶ νὰ ὑποτάσσει τὰ προσωπικά του συμφέροντα στὰ συμφέροντα τῆς ἐπανάστασης· πρέπει πάντα καὶ παντοῦ, νὰ προσηλώνεται στὶς σωστὲς ἀρχές καὶ νὰ ἀσκεῖ ἀκούραστη πάλη ἐνάντια στὶς λαθεμένες ιδέες καὶ πράξεις, ἔτσι ὥστε νὰ τίθεται ἀλληλέγγυος στὴν συλλογικὴ ζωὴ τοῦ Κόμματος καὶ νὰ δυναμώνει τοὺς δεσμοὺς ἀνάμεσα στὸ κόμμα καὶ στὶς μάζες· καὶ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιὰ τὸ κόμμα καὶ τὶς μάζες παρά γιὰ τὰ ἄτομα καὶ περισσότερο γιὰ τοὺς ἄλλους παρά γιὰ τὸν ἑαυτό του. Μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ λέγεται Κομμουνιστὴς.

Ὅλοι οἱ πιστοί, τίμιοι, ἐνεργητικοὶ καὶ σταθεροὶ Κομμουνιστὲς πρέπει νὰ ἐνωθοῦν καὶ νὰ ἀντισταθοῦν στὶς φιλελεύθερες τάσεις ποὺ δείχνονται ἀπὸ ὀρισμένους ἀνθρώπους ἀνάμεσά μας, καὶ νὰ τοὺς στρέψουν πρὸς τὴν σωστὴ κατεύθυνση. Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ καθήκοντά μας στὸ ἰδεολογικὸ μέτωπο.

7 Σεπτεμβρίου 1937

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΑΦΟΙ ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗ Ο.Ε.
ΟΔΟΣ ΣΟΥΛΙΟΥ 149, ΤΗΛ.: 9929461
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ
ΟΙΚΟΥ «ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 4, ΑΘΗΝΑΙ
«EDITIONS HISTORIQUES»
4 RUE KOLETTI ATHENES (145)

TIMH. ΔΡΧ. 5